

[Wilhelm.]

kan gøre, at man undgår den slags ting i fremtiden.

Men så til selve indholdet. Som det efterhånden tegner sig, kunne man godt sige, at dette sådan set kan være ligegyldigt, for disse 80 mill. kr. kommer simpelt hen aldrig til udbetaling. Hvis de forudsætninger, der står i bemærkningerne, og de forudsætninger, der er fremkommet i ministerens svar dels under første behandling, dels under udvalgsbehandlingen, skal overholdes, så kan pengene simpelt hen ikke komme til udbetaling.

Dette lovforslag er, som vi tidligere har peget på, ualmindelig klart, når det drejer sig om de indre selvmodsigelser, der er i det. Der er f. eks. den selvmodsigelse, at man tydeligt siger, at pengene kun kan bevilges til projekter, der indebærer en væsentlig energibesparelse, medens man samtidig siger, at pengene kun kan bevilges til projekter, der ellers ikke ville blive udført. Det er ganske simpelt ikke muligt at forene disse to forudsætninger, når man ser på, hvad der nu er oplyst om rentabiliteten af disse investeringer.

Ministeren var lidt ude at svømme ved første behandling, fordi hans eget partis ordfører, hr. Poul Nielson, havde hæftet sig ved den ene side af problemet og sagde, at det, man i virkeligheden gjorde her, jo bare var at tilskynde virksomhederne til at gøre noget, de alligevel ville gøre om ikke så lang tid. Det er klart, at det faldt hr. Ole Olsen for brystet, for SF har kørt deres støtte til forslaget med den udtrykkelige motivering, at de ikke kan lide erhvervsstøtte sådan ud i den blå luft, men da dette kun omfattede projekter, der ellers ikke ville blive lavet, måtte hr. Ole Olsen selvfølgelig anholde det, hr. Poul Nielson sagde, og appellere til ministeren om at bekræfte, at det faktisk var rigtigt, at man kun skulle kunne give støtte efter denne lov til ting, der ellers ikke ville blive lavet.

Hvad gjorde ministeren så? Han valgte den ene halvdel af bemærkningerne til forslaget, som bekræfter hr. Ole Olsen; så kunne man vel svare hr. Poul Nielson på hjemmebane uden for salen, går jeg ud fra. For i virkeligheden kunne ministeren nemlig lige så godt have valgt den anden halvdel af bemærkningerne, der fuldstændig svarer til den påstand, hr. Poul Nielson fremførte, nemlig at bevillingerne kun kan gives til projekter, der indeholder væsentlige energibesparelser, og at disse projekter,

der er omfattet af denne lovgivning, er noget af det mest rentable overhovedet på hele energibesparelsesfronten.

Vi har tidligere, som jeg har nævnt det et par gange, forsøgt at se på, hvordan rentabiliteten egentlig var for disse projekter, men har ikke kunnet se andet, end at en nedre grænse var et årligt afkast på i hvert fald 11 pct. indeksreguleret af investeringerne. Men nu har vi fået det oplyst mere præcist, fordi vi stillede nogle spørgsmål til ministeren under udvalgsarbejdet. Det fremgår af svaret på spørgsmål 3, hvis man arbejder lidt med, hvad gigakalorierne egentlig koster – og det ved vi jo godt – at der for lige præcis det område, det her drejer sig om, projektenergibesparelserne, er tale om et årligt afkast på ikke bare de 11 pct. pristalsreguleret, men 20 pct. pristalsreguleret. Så er det svært at komme og sige, at det skal være ting, der ellers ikke ville blive lavet, fordi det ikke var rentabelt.

Det fremgår endvidere af ministerens svar på spørgsmål 4 til udvalget, at der kun vil blive tale om støtte til de allerstørste virksomheder, fordi det, man vil gøre til kriteriet, ikke så meget er det med rentabiliteten nu efter dette svar, men simpelt hen, at den samlede energibesparelse er af et sådant omfang, at den ikke bare betyder noget for den pågældende virksomheds økonomi, men helst skal være så stor, at det tæller noget på samfundets samlede energiregnskab. Det er det, der ligger i svaret på spørgsmål 4. På denne baggrund mener jeg, det er blevet endnu tydeligere, end vi har fremstillet det hidtil, at der her simpelt hen er tale om en ren erhvervsstøtteordning.

Den vil ydermere uundgåeligt få den virkning, at den bremser den type af investeringer, som kunne føre til energibesparelser i industriprocesserne. For det er klart, at når man laver en sådan lovgivning med en begrænset ramme på 80 mill. kr. og giver erhvervsaktiviteterne tilskud med en eller anden procentsats til nogle ting, der i forvejen er højt rentable – efter de oplysninger, der foreligger – så gør man det ikke særlig attraktivt for dem, der falder uden for rammen, at lave de ting, de ellers ville have lavet, fordi det var rentabelt. Man lader en tilskudsordning lige gå deres næse forbi, og håber på, at de alligevel laver disse ting.

De har al mulig erfaring for, at en sådan tilskudsordning bliver forlænget om et halvt år, at der kommer en udvidet beløbsramme om et